

detals snaror och giller; och är det omöjligt för jordegare i allmänhet att freda sina egor från detta lömska medel att fånga villebråd. Får detta så ohejdadt framgå, skall åtminstone tjäder och orrfågel inom några få år helt och hållet utrotas. Risken för mindre husdjur med en sådan mängd snaror och giller i skog och mark är lätt att inse.

Allt djurplågeri är i gällande författning förbjudet, hvilket är nationen värdigt och ganska väl, men huru kan det stå tillsammans dermed att skogens oskyldiga djur kunna opåtaladt på det aldrig grymmaste sätt behandlas. Lätt är för hvar och en, som vill egna denna framställning någon tanke, inse huru grymt de arma djuren behandlas, då de kanske flera dagar, hvarunder ofta händer att de omförmälda fångningsmedlen icke tillses, få pinas i sitt fångelse och slutligen med en snara om hals eller fot dö; varande ock detta fångningsätt alldeles emot allmänna opinionen.

Jag hemställer med anledning af hvad jag sålunda haft äran andraga, att Riksdagen måtte ingå till Kongl. Maj:t med anhållan, att, såsom tillägg till nu gällande jagtstadga, förbud med betydligt vite måtte stadgas för den eller dem, som i skog och mark utsätter snaror eller giller till villebråds fångande alla tider af året.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 21 Januari 1869.

C. J. Kjellman.

N:o 52.

Af Herr **C. J. Kjellman**: *Om underdånig framställning till Kongl. Maj:t, rörande sådan ändring i 26 Kap. 2 § Byggningsbalken, att kyrkoherde måtte varda ålagdt sjelf bygga och underhålla sina boställshus.*

Det åligger alla Statens tjenstemän att sjelfva bygga och underhålla sina boställshus, äfven om fördelen af fri bostad blifvit taxerad såsom en

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 5 Häft. 2

del af lönen, hvilket åtminstone är förhållandet med landt-statens boställen. Deremot kvarstår som en gammal kvarleva från äldre tider ännu i vår svenska lag, församlingarnes skyldighet att på grund af 26 Kap. 2 § Byggningsbalken bygga och underhålla kyrkoherde- eller prestgårdsbyggnader.

Denne tjensteman, hvilken är betydligt högre aflönad än hans embetsbroder komministern, som sjelf får bygga och underhålla sina boställshus, synes mig äfven böra utan församlingarnes betungande bygga och underhålla sina boställshus.

I följd häraf, och ehuru jag vid sistlidne riksdag väckte en dylik motion, men i Lag-Utskottet icke blef behandlad, tar jag mig friheten hos Riksdagen föreslå,

att till Kongl. Maj:t aflåta en underdånig skrifvelse om upphäfvande af 2 § i 26 Kap. Byggningsbalken samt utfärda en författning, hvarigenom kyrkoherde ålägges att sjelf bygga och underhålla boställshusen.

Om remiss till Lag-Utskottet, anhålles vördsamt.

Stockholm den 21 Januari 1869.

C. J. Kjellman.

N:o 53.

Af Herr **P. Olsson**: Om underdånig framställning till Kongl. Maj:t, rörande förändrad lydelse för mom. c) och d) i 2 § af Kongl. Kungörelsen den 11 April 1867, om lots- och fyrinrättningen i riket.

Samfärdseln emellan de Svenska och Danska hamnarne i Öresund är utan tvifvel en fråga af vigt för vårt land och derfor förtjent af Riks-